Consiliul Superior al Magistraturi
Judecătoria Chișinău, sediul Buiuc
mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mar
și Sfânt 200

The Supreme Council
of Magistrates District Court
Chișinău city
bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 200

Dosarul nr. 5r-2371/2026
4-26077995-12-5r-19062026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

08 octombrie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător Aurelia CAZACLIU
Grefier Anastasia RADU

Cu participarea agentului constatator Sarivan Sergiu, contestatarului Postolache Vitalie

examinând în ședință publică contestația depusă de Postolache Vitalie asupra Procesului-verbal cu privire la contravenție din 11.06.2026 în baza art. 263/3 alin. (1) din Codul contravențional, instanța –

c o n s t a t ă:

Prin Procesul-verbal cu privire la contravenție din 11.06.2026, încheiat de către ANTA, Postolache Vitalie a fost sancționat în baza art. 263/3 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 250 unități convenționale, echivalentul a 12 500 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, la data de 11.06.2026, ora 07:40, fiind la volanul automobilului de model Volkswagen Carfter cu n/î *****, a admis efectuarea transportului rutier de persoane contra cost sau în schimbul unei recompense sau a unui alt beneficiu material fără a fi înregistrat în condițiile Codului transporturilor rutiere nr. 150/2014, transporta 4 persoane de origine thailandeză - Sri Lanca.

La data de 12.06.2026 făptuitorul Postolache Vitalie a depus contestație împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție din 11.06.2026, contestația fiind depusă în termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În motivarea contestației, Postolache Vitalie a indicat că, la data de 11.06.2026 a fost oprit de către Proca Gheorghe, inspectorul superior Agenția

Națională Transport Auto, care a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, menționînd în mod eronat, că ar fi efectuat transport rutier de persoane contra cost sau în schimbul unei recompense sau al unui alt beneficiu material, fără a fi înregistrat în condițiile Codului transporturilor rutiere nr. 150/2014. Consideră procesul-verbal neîntemeiat și ilegal, deoarece în momentul controlului nu desfășura activitate de transport de persoane contra cost. Persoanele aflate în mijlocul de transport sunt toți membri ai aceleiași echipe de muncă și se deplasau împreună de la domiciliu către locul de muncă. Niciuna dintre aceste persoane nu a achitat bani pentru transport și nu exista niciun acord privind remunerarea transportului.

Mai mult, în automobil se afla și fiul său minor, în vârstă de 16 ani, pe care agentul constatator Proca Gheorghe nici nu l-a inclus în procesul verbal cu privire la contravenție, fapt care confirmă caracterul necomercial al deplasării și contrazice concluzia că ar fi desfășurat activitate de transport public de persoane. Susține că, agentul constatator a manifestat discriminare în adresa sa, cît și a colegilor de muncă, numindu-i tailandezi, deși sunt de origine nepaleză.

Consideră că agentul constatator nu a prezentat probe suficiente care să demonstreze existența unui transport contra cost. Nu au fost identificate bilete, încasări, comenzi, contracte sau alte dovezi care să confirme perceperea unei plăți. Persoanele transportate făceau parte din aceeași echipă de muncă și se deplasau împreună la serviciu. Prezența fiului său minor în automobil demonstrează că deplasarea avea caracter personal și nu reprezenta o activitate de transport comercial. Astfel, contestatarul Postolache Vitalie solicită admiterea contestației, cu anularea Procesului-verbal din 11.06.2026 de aplicare a sancțiunii contravenționale și încetarea procesului contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Contestatarul Postolache Vitalie, în ședința de judecată a solicitata admiterea contestației din motivele indicate, de fapt și de drept.

Agentul constatator din cadrul ANTA, Sarivan Sergiu, în ședința de judecată a menționat că Postolache Vitalie a transportat persoane contra cost, fără a fi înregistrat în mod legal și a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată.

Audiind părțile, studiind argumentele expuse în contestație, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite contestația înaintată, din următoarele motive.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privința a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante;

necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, hotărîrea din 04 octombrie 2007).

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

Conform art. 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Din materialele cauzei contravenționale, rezultă că, prin Procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 11.06.2026, în sarcina făptuitorului a fost pusă fapta de efectuare a transportului rutier de persoane, contra cost sau în schimbul unei recompense sau al unui alt beneficiu material, fără a fi înregistrat în condițiile Codului transporturilor rutiere nr. 150/2014, în baza art. 263/3 alin. (1) Cod contravențional, manifestată prin efectuarea transportului rutier de persoane contra cost sau în schimbul unei recompense sau a unui alt beneficiu material fără a fi înregistrat în condițiile prevăzute de art.22,23 din Codului transporturilor rutiere nr. 150/2014, transporta 4 persoane de origine tailandeză - SRI Lanca, fiind identificate ca Gharti Magar Chiranjivi, Rijal Lal Bahadur, Sarki Aaji și Gharti Naresh Kumar.

Aşadar, conform materialelor dosarului, instanța constată, că Postolache Vitalie, este angajat în cadrul SRL „Irion Company” în funcția de maistru lucrări de construcții și montaj (f.d. 25).

Potrivit certificatului de înmatriculare provizoriu nr. C0203631 din 27.05.2026, automobilul de model Volkswagen Crafter cu n/î ***** aparține cu drept de proprietate cet. Gînu Dorin (f.d. 7-8, 25).

Din Confirmările eliberate de către adm. SRL „Irion Company” Gînu Corneliu, rezultă că cet. Gharti Magar Chiranjivi, Rijal Lal Bahadur, Sarki Aaji și Gharti Naresh Kumar, sunt angajați în cadrul companiei, în funcția de muncitori

necalificați în construcții civile, începînd cu data de 07.04-08.04.2026 (f.d.26-29), iar din Declarațiile acestora, rezultă că, la data de 11.06.2026 se aflau în automobilul condus de către colegul Postolache Vitalie și se deplasau de la domiciliu la locul de muncă, fără a achita careva sume de bani pentru acest fapt (f.d. 15-18).

Articolul 263^3 alin (1) Cod contravențional prevede răspundere contravențională pentru efectuarea transportului rutier de persoane, contra cost sau în schimbul unei recompense sau al unui alt beneficiu material, fără a fi înregistrat în condițiile Codului transporturilor rutiere nr.150/2014.

Potrivit Codului transporturilor rutiere:

Art.22. –Prestarea serviciilor de transport rutier contra cost este condiţionată de notificare şi de înregistrarea prealabilă în sistemul informaţional "e-Autorizaţie transport". Operatorii de transport rutier au dreptul să iniţieze activitatea de transport rutier după expirarea a 10 zile lucrătoare de la data notificării.

Art.23. – (1) Înregistrarea oficială a operatorului de transport rutier se efectuează în baza notificării depuse la Agenţie de către operator cu cel puţin 10 zile lucrătoare înainte de începerea activităţii de transport rutier. Notificarea va cuprinde datele de identificare a operatorului, tipul de transport rutier pe care intenţionează să îl practice. În baza notificării, operatorul va declara pe propria răspundere întrunirea cerinţelor stabilite de prezentul cod pentru iniţierea şi desfăşurarea tipului de transport specificat în notificare şi, după caz, va solicita un control inopinat din partea Agenţiei pentru a fi atestate capacităţile notificate şi întrunirea declarată a cerinţelor.

-Art.5 definește noțiunea de ”*operator de transport rutier*” ca orice întreprindere care efectuează transport rutier, contra plată, cu vehicule rutiere deţinute în proprietate, în leasing financiar sau locaţiune şi este înregistrată în modul corespunzător;

Urmare, instanța determină, că la data de 11.06.2026, Postolache Vitalie, fiind la volanul automobilului Volkswagen Crafter cu n/î ***** care nu-i aparține, dreptul de proprietate asupra bunului, fiind înregistrat pe numele lui Gînu Dorin, se deplasa la muncă cu colegii săi, Gharti Magar Chiranjivi, Rijal Lal Bahadur, Sarki Aaji și Gharti Naresh Kumar, angajați în cadrul companiei SRL .

Urmare, instanța atestă că acesta era o întreprindere și nu avea statut de operator de transport, iar la cauză agentul constatator a documentat doar un caz ocazional, ceea ce denotă, că constatarea contravenției este una neprobată și neîntemeiată, bazată pe presupuneri.

În concluzie, instanța atestă la caz, lipsa faptului contravenției imputate în privința lui Postolache Vitalie, or acțiunile sale nu au fost confirmate prin înscrisurile prezentate, iar acuzația de învinuire descrisă de către agentul constatator nu este susținută de nici o probă, or efectuarea transportului rutier de

persoane contra cost sau în schimbul unei recompense sau a unui alt beneficiu material fără a fi înregistrat în condițiile Codului transporturilor rutiere nr. 150/2014 urmează a fi demonstrata ca având un caracter multiplu și regulat, iar procesul-verbal cu privire la contravenție este un act de constatare, nu și o probă unică ce poate fi pusă la baza faptei contravenționale, la caz, fiind necesară prezentarea dovezii de remunerație, contra costul transportării ilegale de persoane, astfel că, în conformitate cu prevederile art. 440 Cod Contravențional, agentul constatator are obligația să administreze suficiente probe concludente și pertinente, ce să excludă careva dubii la capitolul acuzației înaintate unei persoane.

În aceiași ordine de idei, instanța de judecată nu poate menține procesul-verbal cu privire la contravenție, doar pe considerentele și circumstanțele formale, expuse de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție, în contextul în care acestea nu sânt susținute de alte careva probe, care să demonstreze pretinsa încălcare de ordin contravențional, versiunea contestatarului fiind bazată pe un probatoriu suficient și pertinent.

Astfel, în măsura în care în procesul verbal de constatare a contravenției nu a fost identificată corect fapta imputată făptuitorului Postolache Vitalie, nu se mai poate susține temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta făptașul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

Pertinentă este și jurisprudența CtEDO relevantă din cauza Telfner versus Austria, în care CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatului.

Luând în considerație cele invocate supra, instanța reiterează, că de către agentul constatator nu a fost identificată fapta contravențională și nu au fost constatate pe deplin semnele faptei contravenționale contravenționale imputată, în legătură cu ce, procesul contravențional în baza art. 263/3 alin. (1) Cod contravențional, urmează a fi încetat, pe motivul lipsei faptei contravenționale imputată făptuitorului.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 Cod contravențional, instanța de judecată încetează procesul contravențional, iar după prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanța încetează procesul contravențional.

Călăuzindu-se de prevederile art. 460-462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația depusă de Postolache Vitalie împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție din 11.06.2026 în baza art. 263/3 alin. (1) din Codul contravențional, ca întemeiată.

Se încetează procesul contravențional pornit prin Procesul-verbal cu privire la contravenție din 11.06.2026 în baza art. 263/3 alin. (1) din Codul contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
judecător **Aurelia CAZACLIU**